

Встреча в спортивном духе

стор. 2

Щодо соціальних ініціатив Президента

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

30 травня 2012 р.
Середа
№39
(8801)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Приз Микола Якович — Почесний громадянин Харківського району;

Шаповал Володимир Миколайович — голова Центральної виборчої комісії України;

Микуленко Костянтин Васильович — начальник служби автомобільних доріг у Харківській області;

Бур'ян Людмила Яковлевна — начальник відділу фінансово-господарського забезпечення апарату райдержадміністрації;

Гулевська Світлана Анатоліївна — завідувач Кутузівського дошкільного навчального закладу;

Турчин Володимир Якович — заступник директора ДП д/г «Кутузівка»;

Топчий Тетяна Василівна — голова адміністрації Фрунзенського району міської ради;

Суботін Віктор Георгійович — генеральний директор ВАТ «Турбоатом», голова Спостережної ради ПАТ «МЕГАБАНК», депутат обласної ради;

Ольховіков Іван Іванович — директор ЮКПФ «ЦСРСГР»;

Степанець Анатолій Вікторович — голова Вовчанської районної ради;

Крикун Марія Іванівна — начальник відділу управління житлово-комунального господарства та будівництва райдержадміністрації;

Білобородова Людмила Олександрівна — головний спеціаліст служби у справах дітей райдержадміністрації!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Повідомлення

За результатами державної атестації Головним управлінням освіти і науки ХОДА визнано атестованим Покотилівський ліцей «Промінь» Харківської районної ради Харківської області з загальним коефіцієнтом результатів діяльності — 45,08 (достатній рівень).

Згідно з наказом ГУОН ХОДА від 17.05.2012 року №281 «Про результати державної атестації Покотилівського ліцею «Промінь» Харківської районної ради Харківської області» підтверджено право надання вищезазначеному навчальному закладу початкової, базової, повної загальної середньої освіти з видачею документів про відповідний рівень освіти.

Т. О. ХІМЕНКО, директор Покотилівського ліцею «Промінь» Харківської районної ради Харківської області

ВИПРОБУВАННЯ ПЛЯЖНИМ СЕЗОНОМ

З настанням літа на перший план завжди виходить питання комфортного й змістовного відпочинку на лоні природи. Бажано, щоб поруч було водоймище або ліс, та ще й від власного дому недалеко...

Тягне до води

Давно спостерігається така закономірність: чим далі від великого міста — тим чистіше повітря і вода, свіжіша природа, більше місць для усамітнення і спокою. Мешканці Харкова, які не бажають випробовувати на собі незручності, пов'язані з проведенням футбольного чемпіонату Євро-2012, планують на цей період виїхати з міста на дачі або до рідних. А ті, хто залишиться у місті, навряд чи зможуть відпочити у першу половину літа на міських пляжах, адже деякі з них повністю переобладнують під фан-зони та табори для іноземних уболівальників. Найпопулярніші пляжі «Піски» і «Журавлівка» на річці Харків, скажімо, вже пристосовують для багатоденного проживання футбольних уболівальників з Нідерландів. Мешканців Харкова туди не пускатимуть. Тому залишається шукати місця відпочинку біля води у Передмісті, подалі від Харкова. Найкращий варіант — поїхати до якогось будинку відпочинку на берегах Печенізького водосховища, річок Сіверський Донець та Оскол. Проте є можливість непогано провести вихідні і в Харківському районі, де є чимало ставків, озер, водосховищ та річок.

Громади облаштовують пляжі

До великих пляжів з облаштованими ігровими й розважальними комплексами, звичайно, прикута увага великої кількості людей. На таких облаштованих пляжах у спекотні дні яблуку ніде впасти — туди приїжджають тисячі людей з Харкова та області. Проте там, де є скупчення великої кількості відпочиваючих, не завжди санітарні умови відпочинку відповідають нормі. Мешканці Передмістя віддають перевагу невеличким тихим і затишним пляжам на березі місцевих ставків, річок, озер, де немає сміття і вода не каламутна.

Останні роки керівники місцевих громад нашого району намагаються власними силами облаштовувати такі зони відпочинку: розчищають берег, завозять пісок, облаштовують ігрові та спортивні майданчики. Такі пляжі нещодавно облаштовані у Вільхівці, Будах, Пісочині, Мерефі, Бабаях, Липцях...

— За активної підтримки місцевої влади, нещодавно нам вдалося облаштувати гарний пляж на березі Трав'янського водосховища, — розповідає приватний підприємець Юрій Степанов. — Ми розчистили берег, розрівняли прибережну територію і звезли кілька вантажівок піску. Встановили спортивні снаряди й турніки, облаштували зони відпочинку, де можуть відпочити мешканці Липців, Глибокого, Жовтневого, Лук'янців, Стрілечої... Як і минулого літа, ми плануємо проводити тут спортивні змагання, свята вихідного дня, активне дозвілля молоді. Поруч є кілька закладів харчування, де можна перекусити чи купити прохолоджувальні напої...

(Закінчення на 2-й стор.)

Випробування пляжним сезоном

(Закінчення)

У селищі Пісочин взялися облаштовувати гарний пляж для місцевих жителів у заплаві річки Уди прямо в сосновому гаї, а Вільхівський сільський голова Юрій Ємець та Мереф'янський міський голова Веніамін Сітов зуміли обладнати на місцевих річках та водоймищах такі пляжі, яким позаздрить навіть Харків. У вихідні ці місця заполоняють сотні відпочивальників. Словом, немає меж фантазії при організації літнього дозвілля.

Головне — не потонути

На Безлюдівському водоймищі, в Жовтневому, Олексіївському та Журавлівському гідропарках, де облаштовано санкціоновані пляжі, діють професійні рятувальні станції. На інших водоймищах роль рятувальників інколи беруть на себе комерційні структури. У Харківському районі, скажімо, на кількох водосховищах (Трав'янському, Будянському, Люботинських ставках та ін.) у ролі рятувальників виступають спеціально підготовлені особи, які орендують чи утримують на їхніх берегах заклади харчування, дозвілля, спорту...

— Всі професійні рятувальники на основних пляжах Харкова і Передмістя мають спеціальну підготовку і посвідчення, — розповів нашій редакції по телефону помічник начальника ГУ МНСУ Харківської області Ігор Лупандін. — Більше того, напередодні відкриття купального сезону, нашими водолазами ретельно досліджується дно основних пляжів (нещодавно ця робота закінчилася в Безлюдівці, на Журавлівці та на Олексіївці). Дно і акваторія цих пляжів безпечні для відпочиваючих, які знаходяться під охороною рятувальників і представників МНС і правоохоронних органів. А от озеро на Основі — небезпечне для купання, адже воно розташовується в діючому кар'єрі...

Любителі екстриму, які намагаються купатися на «диких», необлаштованих і несанкціонованих пляжах, самостійно піддають своє життя небезпеці, адже у разі нещасного випадку на воді (в кар'єрах, заплавах річок, глибоких озерах) — нікому буде прийти на допомогу потопаючим чи постраждалим від поранення під водою гострими предметами або камінням.

Василь ЧИГРИН

На пляж — із гаманцем!

На жаль минули ті часи, коли на території Харкова чи найближчого Передмістя можна було безкоштовно відпочивати, купатися чи смажити шашлики.

Все давно змінилося, і збираючись відпочити на популярні пляжі, не забудьте прихопити з собою гаманець. Вхід до найкомфортнішого пляжу в Журавлівському гідропарку коштує 25 грн., в'їзд — 30 грн., оренда столика — 150 грн./день, альтанки з мангалом — 300 грн./день. Катання на човні обійдеться в 30 грн./год.

На Безлюдівському приватному пляжі у вихідні вхід коштує 5 грн., в'їзд — 30 грн. Оренда альтанки коштує 400 грн./день, а оренда цілого будиночка обійдеться аж у 900 грн. Любителям шашликів на свіжому повітрі доведеться викласти за оренду мангала по 23—30 грн./день.

На Олексіївський гідропарк можна потрапити безкоштовно, проте за катання на човні потрібно буде викласти до 50 грн. за годину, на катамарані — 70 грн.

Оренда облаштованої для відпочинку альтанки обійдеться від 300 до 800 грн./день.

Навіть за прокат спортивного інвентаря (м'ячі, «ракетки», волани і т. ін.) треба буде віддати 20 грн. за годину.

Вакансія

Управління агропромислового розвитку Харківської районної державної адміністрації оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста інженерно-виробничого відділу управління агропромислового розвитку райдержадміністрації.

Претендент на заміщення посади повинен:
- — мати громадянство України;
- — мати вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;
- — вільно володіти державною мовою та працювати на комп'ютері;
- — мати стаж роботи за фахом на державній службі не менше 3-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах не менше 5 років.

Прийом документів для участі в конкурсі здійснюється протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Детальну інформацію про умови конкурсу можна отримати в управлінні агропромислового розвитку Харківської районної державної адміністрації (м. Харків, Комсомольське шосе, 52, тел. 370-09-77).

Конкурсна комісія

Наши земляки

ВСТРЕЧА В СПОРТИВНОМ ДУХЕ

Ольга ПОПОВА, фото автора

Праздник последнего звонка прошел во всех школах — начались долгожданные летние каникулы. Последний день уходящего учебного года в школах отмечают по-разному. Везде есть свои традиции, какие-то особенности. А в Пономаренковской школе в этом году «фишкой» стала встреча с Юрием Мамаевым, о котором наша газета уже неоднократно писала.

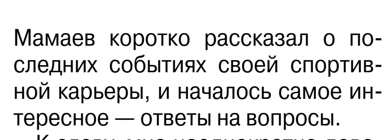

Во время встречи

Юрий Мамаев, житель села Хроли, среди детворы пользуется заслуженным авторитетом: неоднократный призер и чемпион Украины, Европы и мира — не каждый школьник может похвастаться таким знакомством.

Когда мы приехали на праздник последнего звонка, детвора уже знала, что после завершения торжественной линейки они будут общаться со своим знаменитым земляком, который в своей возрастной категории среди ветеранов гиревого спорта давно уже является одним из сильнейших не только в нашей стране. А если учесть, что серьезно заниматься он начал всего три года назад, то можно только снять шляпу перед трудолюбием и самодисциплиной, позволившими спортсмену достичь таких впечатляющих результатов. Только за последние месяцы Юрий Мамаев пополнил свою копилку несколькими медалями (в основном, конечно, золотыми), став чемпионом Всемирной Олимпиады, которую в августе 2011 года впервые проводила Международная конфедерация мастеров гиревого спорта. И уже в этом году Юрий Витальевич привез три золотые медали с Чемпионата Европы, в очередной раз подтвердив, что он один из сильнейших в этом виде спорта.

...Прозвенел последний звонок, младшие школьники разошлись по классам, а в актовом зале собрались подростки и учителя. Юрий

Мамаев коротко рассказал о последних событиях своей спортивной карьеры, и началось самое интересное — ответы на вопросы.

К слову, мне неоднократно доводилось бывать на подобных мероприятиях, и, прямо скажем, не всегда детвора так активно участвовала в беседе — или гость неинтересен (а детей заинтересовать еще надо уметь), или рассказ не убеждает. Юрию Витальевичу удалось найти контакт с капризной и непоседливой детской аудиторией: вопросы сыпались со всех сторон. А несколько сорванцов за моей спиной старательно вытягивали шеи, чтобы заглянуть в пакет, где лежала объемная папка с дипломами и наградами чемпиона. Впрочем, копии их были предоставлены на стенде *(на фото внизу)*, но ведь интереснее рассмотреть оригинал.

Вопросы были самыми разными — школьников интересовало все, что касается спортивной карьеры их земляка. Конечно, число личных рекордов и немалая связка медалей с разных состязаний впечатляет — во всяком случае, восторженный гул и восхищенный шепот во время беседы только подтверждали, что дети и в самом деле поражены внушительным послужным списком спортсмена. И это здорово, что дети восхищаются не абстрактным Бэтменом или сомнительным «героем» бандитского сериала, а реальным человеком, ведущим здоровый образ жизни, пропагандирующим любовь к спорту и своим примером показывающим, что стать героем, достичь успеха можно в любом возрасте, причем живя в селе. Ведь проще всего сослаться на причину «нет возможности заниматься спортом» и пополнить ряды малолетних бездельников, прожигающих время становления себя как Личности в заплеванной подворотне с бутылкой какой-нибудь химической дряни, которую, кстати, давно уже запретили продавать в развитых странах.

— Я хочу предостеречь вас, ребята, от энергетических напитков, — говорит Юрий Мамаев. — Эта отрава, которая вызывает временный обманчивый прилив сил, а потом наступает тяжелейший стресс для организма...

И это здорово, что такой совет детям дает человек, мнение которого им не безразлично, а авторитет непререкаем. Все мы знаем, как тяжело донести до сознания подростка очевидные вещи, когда с телеэкранов идет мощная пропаганда совершенно других «ценностей».

Вообще, через всю встречу красной нитью проходила одна главная мысль, которую гость старался внушить детям: спорт — это здоровье нации, это сила, характер и воля, которые в жизни пригодятся, даже если не станешь чемпионом. И надо отметить, что Юрию Витальевичу в немалой степени удается убедить детей в этом. Во всяком случае, директор школы Лидия Лисицкая и заместитель директора Екатерина Головина рассказали, что это уже не первая встреча Юрия Мамаева с учениками. И многие дети после общения с чемпионом стали интересоваться и заниматься спортом — все-таки живой пример всегда убедительнее, чем просто увещевания и воспитательные беседы. И хотелось бы, чтобы подобные встречи с людьми, достойными подражания, стали в школах хорошей традицией, как это сделали в Хролях, в обычной сельской школе.

И конечно же, редакция благодарит руководство школы и Юрия Мамаева лично за приглашение на интересную встречу, а детям, в контексте материала, мы желаем отличных каникул — в спортивном духе.

ЩОДО СОЦІАЛЬНИХ ІНІЦІАТИВ ПРЕЗИДЕНТА

Вікторія СТЕПКОВА, фото Марії ЗАЙЦЕВОЇ

Соціальні ініціативи Президента стосуються найширших верств нашого суспільства. Про те, які заходи щодо їх реалізації проводяться Харківським районним управлінням праці та соціального захисту населення, нашій газеті розповіла начальник управління Ірина Химeнко (на фото).

— Ірина Вікторівна, розкажіть, будь ласка, які зміни відбулись у роботі Харківського районного управління праці та соціального захисту населення у зв'язку з проголошенням соціальних ініціатив Президента?

— Після проголошення Президентом України соціальних ініціатив, управлінням праці та соціального захисту населення Харківської райдержадміністрації ведеться робота щодо втілення соціальної політики, яку влада послідовно проводе з 2010 року. Щодня збільшується кількість звернень громадян з різних питань до управління за допомогою.

По-перше, втілюючи в життя соціальні ініціативи Президента України Віктора Федоровича Януковича, управлінням була проведена робота по з'ясуванню потреб мешканців Харківського району в отриманні соціальних виплат та соціальних послуг. У процесі вивчення цих потреб було з'ясовано, що протягом поточного року можлива кількість громадян, які потребують соціальних виплат, крім тих, які вже перебувають на обліку в управлінні праці та соціального захисту населення Харківської райдержадміністрації як отримувачів різних видів соціальних допомог, у середньому буде дорівнювати 1810 особам. Протягом квітня 2012 року було виявлено 83 малозабезпечені сім'ї, яким було запропоновано звернутися за призначенням державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям. Станом на 01.05.2012 року за призначенням державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям до управління звернулась 261 сім'я.

По-друге, з метою реалізації соціальних ініціатив Президента України 05 квітня 2012 року Урядом затверджено постанову Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28.12.2011 року №1381 «Про підвищення рівня соціального захисту найбільш вразливих верств населення», відповідно до якої збільшені розміри щорічної разової допомоги до 9 Травня: інвалідам війни та колишнім малолітнім (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років) в'язням концентраційних таборів, гетто та інших місць примусового тримання, визнаним інвалідами від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин.

Більш конкретно: інвалідам I групи — 2200 гривень; інвалідам II групи — 1920 гривень; інвалідам III групи — 1720 гривень; особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 2200 гривень.

Крім того, до кінця поточного року передбачається повне забезпечення окремих категорій населення протезами та кріслами колісними. У зв'язку з цим, з метою забезпечення своєчасної заявки на виготовлення крісел колісних та технічних засобів реабілітації, уведено в дію новий механізм забезпечення інвалідів технічними та іншими засобами реабілітації. На підставі анкетування інвалід самостійно зможе обирати технічний та інший засіб реабілітації (його модель та виробника) для забезпечення своїх індивідуальних потреб з урахуванням медичних показань.

— А що ви можете сказати з приводу надання адресної допомоги, про яку так багато говориться в ЗМІ останнім часом?

— Враховуючи суттєве підвищення виплат з державного бюджету, посилюється контроль цільового й адресного призначення виплат. Проте слід зазначити, що кількість соціальних інспекторів управління є замалою, лише 3 інспектори не можуть у повному обсязі забезпечити соціальну справедливість розподілу державної допомоги.

— На жаль, у нашому суспільстві є люди, які опинилися у дуже важкій життєвій ситуації — самотні пенсіонери, обмежені у можливостях пересування інваліди. Яка допомога надається таким жителям нашого району?

— У Територіальному центрі соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Харківської районної державної адміністрації станом на 01.05.2012 р. було обслуговано 1594 самотніх та самотньо проживаючих громадян району, виявлено 2472 громадянина, які потребують соціальної допомоги. У відділенні соціально-медичних послуг обслуговано 79 громадян, виявлено — 79; у відділенні організації надання адресної натуральної та грошової допомоги обслуговано 77 громадян, виявлено — 77.

— А скільки всього жителів району потребує соціальної допомоги?

— Вивчивши потребу мешканців Харківського району в отриманні соціальних послуг, було з'ясовано, що протягом поточного року можлива кількість громадян, які потребують надання різних видів соціальних послуг, у середньому складатиме 1075 осіб, крім тих, які вже отримують ці послуги.

— Ірина Вікторівна, але ж забезпечення соціальних потреб громадян потребує великих матеріальних затрат?

— У Харківському районі створена комісія з питань подолання тіньової зайнятості та легалізації робочих місць. У результаті вжитих дій було виявлено 76 фактів неофіційних трудових відносин.

Роботу в цьому напрямку потрібно продовжувати і надалі, враховуючи при цьому, що «легалізація» робочих місць не тільки дозволяє соціально захистити найманого працівника, а також є одним із додаткових джерел наповнення Пенсійного фонду України та місцевих бюджетів.

На регіональному рівні працівниками управління ведеться контроль за дотриманням підприємствами Харківського району трудового законодавства та недопущення оплати праці нижче середньомісячної заробітної плати.

— Тобто ваше управління надає допомогу не тільки непрацездатним громадянам, але і тим, хто працює?

— Так, до того ж не тільки працюючим, але й безробітним. У співпраці з Центром зайнятості Харківського району було створено 10 робочих місць для проведення громадських робіт безробітними, які знаходяться на обліку по працевлаштуванню в Центрі зайнятості Харківського району.

— Наприкінці нашої бесіди, що б ви хотіли побажати співробітникам управління праці та соціального захисту населення?

— Для більш чіткого та вдосконаленого втілення соціальної політики необхідно й надалі підвищувати кваліфікацію робітників соціальної сфери та створювати належні умови для їх роботи.

■ *Новації*

День науки завершився в дендропарку

Вперше в Україні харківські студенти та науковці відзначили День науки, який розтягнувся аж на 5 днів.

Розпочалося свято ще минулого тижня у приміщенні Харківської наукової бібліотеки ім. В. Короленка кількома лекціями про харківських нобелівських лауреатів та про вклад нашої наукової школи у розвиток світового прогресу. Учасники конференції мали змогу безкоштовно записатися до числа відвідувачів та користувачів цієї бібліотеки.

Харківщина, як відомо, відіграє ключову роль в Україні у галузі вищої та наукової шкіл. Крім одного з найстаріших у державі університетів — ХНУ ім. В. Н. Каразіна, — у нас працює понад 10% усіх вищих і спеціальних навчальних закладів та установ, які є зараз в Україні. Серед них 33 державні та 11 приватних вищих навчальних закладів, 44 технікуми і коледжі, 41 ПТУ, 18 наукових установ.

— «Фестиваль» переводиться з латині як «свято», і тому ми прагнемо, щоб День науки став справжнім святом для тисяч студентів, науковців, викладачів, наваіть учнів загальноосвітніх шкіл, які незабаром також долучаться до студентського братства, — розповіла нашій газеті завідуюча відділом науково-інформаційного забезпечення та інноваційних програм наукової бібліотеки ім. В. Короленка Віра Прохорова. — До цього День науки відзначався на окремих кафедрах та в деяких інститутах. Ми прагнемо об'єднати вузи, наукові установи, вчених і студентів, громадських активістів і природоохоронців в одну згуртовану спільноту, збираючись щороку кожної третьої суботи травня на подібні свята...

Кульмінацією цьогорічного свята стало закриття Дня науки в Роганському дендропарку на території Харківського національного аграрного університету ім. В. В. Докучаєва. Протягом усієї доби тут проводилися різноманітні пізнавально-просвітницькі акції, концерти, кулінарні частування тощо. Особливу зацікавленість викликали спеціальні майстер-класи по ландшафтному дизайну, екологічному приготуванню їжі, захисту навколишнього середовища. Для усіх бажаючих організовувалися екскурсії по території одного із найбільших і найкращих дендропарків Харківщини. Навіть масове купання та обід на березі озера в селищі Комуніст носило екологічні мотиви. Скажімо, їли й пили не з пластикових мисок і тарілок, а з широких зелених листків подорожника й латаття, пили з глиняних горняток, а купатися намагалися взагалі без синтетичних плавок та купальників, іноді так «як мати народила».

Успіх відзначення Дня науки вразив навіть самих організаторів, і вони переконані, що подібні свята в Передмісті стануть традиційними.

Василь ЧИГРИН

■ *Ягідні місця*

Ціни на полуницю поки що «кусаються»

Надзвичайно тепла й суха весна посприяла тому, що цього року полуниця дозріває на два тижні раніше звичайного. Тому на ринках Харкова і району цієї ягоди вдосталь було вже наприкінці травня. Хоча ціни на вітамінну продукцію поки що досить високі. У Мерефі, скажімо, на місцевих ринках та в Безлюдівці на торговому майданчику в центрі селища за кіло полуниці просять не менше 30 грн., а на Кінному ринку в Харкові в минулі вихідні за соковиту ягоду просили 35—40 грн. за кілограм. Навіть коли довго торгуватися, то продавці ні за що не хочуть збавляти покупцям хоча б 5 гривень.

— Ви зрозумійте, для мене цього року полуниця стала збитковою, — розповідає Валентина Шевельова з селища Васищевого. — На своїх 20 сотках я вже багато років вирощую полуницю на продаж, але так складно продавати її не було ще ніколи. За оренду торгового місця доводиться платити 160 грн. на місяць. Крім місячної плати є ще щоденна плата — по 23 гривні за місце і ще 7 грн. за допоміжні послуги, 10 грн. потрібно віддавати санстанції за дозвіл. Вартість квитка з Хорошевого і назад — 16 грн. І це при тому, що автостанція №3 на Кінному ринку в травні і червні не працює (у зв'язку з проведенням Євро-2012). Тому кошики з полуницею від пр. Гагаріна потрібно везти до ринку трамваєм №27, а це теж морока й додаткові витрати. У минулі роки я виходила з автобуса на вул. Одеській і спокійно могла продати там всю полуницю. Але рік тому цей ринок ліквідували — доводиться їздити на Кінний ринок...

Зі слів жінки, в неї гарна полуниця, соковита, вирощена на екологічно чистому піщаному грунті з використанням лише органічних добрив (сухого листя, курячого помету, перегною). Затрати дуже великі, проте й ціну на ягоду не можна піднімати — цього року пропозиція на полуницю переважає попит на неї. У людей обмаль грошей, тому й купують вони небагато — по 1—2 кг.

У супермаркетах полуниця ще дорожча — по 50—60 грн. за кг. Проте навіть у сезон вона чомусь не має того аромату, який є у базарної полуниці, яку вирощують селяни з Передмістя. В одному з супермаркетів у районі вулиці Одеської мені повідомили, що клубнику до них завозять з Криму та Турції. Зрозуміло, що на дорогу потрібно не одну добу, тому в супермаркетах полуниця аж ніяк не може бути вранішньою і навіть вчорашньою вечірньою. Для тривалішого зберігання плоди піддають спеціальній обробці. Зі слів завідуючої санветлабораторією Кінного ринку Людмили Овчарук, перед тим як купувати полуницю, її слід уважно обдивитися ще в тарі. Якщо ягідки вкладені одна до одної, а на боках немає вм'ятин і продавлень, значить її зірвали вранці. Якщо ж полуниця втратила яскравий червоний колір, блиск і виглядає тьмяно — значить лежить на прилавку не один день, або її везли здалеку.

Василь ЧИГРИН

«Золоте» кільце Передмістя

ХРАМ НОВИЙ, ТРАДИЦІЇ ДРЕВНІ...

Василь ЧИГРИН

Свій перший п'ятилітній ювілей відзначає одна з наймолодших і найгарніших культових споруд Передмістя — Троїцький храм (Трійці Живоначальної, Святої Трійці) у селищі Покотилівка.

Під цією рубрикою наша газета чимало розповідає про старі культові споруди Передмістя та про їхнє відродження. Багато з цих церков є справжніми духовними перлинами Харківського району. Важливо й те, що практично всі реставраційні та відновлювальні роботи в цих церквах проводилися вже за часів проголошення незалежності України. Це говорить про те, що духовенство, молода Українська держава, — все суспільство, — представники влади, меценати, прихожани приділяють надзвичайну увагу відродженню віри й духовності.

Але в багатьох населених пунктах Передмістя не лише відновлюються старі, але й зводяться нові культові споруди, що формують вже новітню історію України. Одна із таких новозведених церков — Свято-Троїцький храм у селищі Покотилівка. Початок будівництва православного храму освятив покійний вже митрополит Харківський і Богодухівський Никодим. Проте його спорудження (через брак коштів) тривало надто довго й болісно — понад 10 років. У кінцевому результаті, храм Святої Трійці у Покотилівці виявився одним із найкращих за своєю архітектурою не лише в нашому районі, а й на Слобожанщині.

Хотілося б зазначити, що газета «Трибуна трудящих» не лише ретельно слідкувала за будівництвом цієї унікальної церкви, а й провела опитування в 2007 році серед мешканців Передмістя про найгарнішу на той час культову споруду району. За результатами газетного конкурсу «Наше рідне Передмістя» у номінації «Поруч з перлиною» перемогла група будівельників та священнослужителів, які зводили у селищі Покотилівка цей дивовижний храм. У якості відзнаки представники нашої редакції передали Троїцькій церкві в селищі Покотилівка унікальну Пересопницьку ікону в дубовій рамі, виготовлену безпосередньо в однойменному монастирі в Рівненській області.

Щодо історії самого храму, то місце на околиці селища освятили 24 лютого 1991 року. До цього в Покотилівці існувала лише православна громада, яка проводила свої богослужіння в молитовному будинку в іншому місці населеного пункту. Покотилівка — селище багатоконфесійне. Крім православної громади тут ще існує католицький монастир босих кармеліток, греко-католицький храм Покрови Пресвятої Богородиці. А от православного храму, як довго вважали історики, тут не було. Навіть попри те, що перша згадка про поселення Покотилівка відноситься до кінця XVI — початку XVII ст.

— Важко уявити, що в древні часи на обширній території, яку зараз займає селище Покотилівка, не існувало християнської культової споруди, — розповідає кандидат історичних наук, молодий історик Кирило Мизгін, який не раз брав участь в археологічних експедиціях ХНАУ ім. В. Н. Каразіна. — Поселення Карачівка і Покотилівка, так само як і літописне місто Донець, розташовані недалеко один від одного на правому березі річки Уди.

Це легендарне місце з культовими спорудами та фортечними укріпленнями згадується у багатьох древніх письменах. Скажімо, добре відомо, що Новгород-Сіверський князь Ігор Святославович ще в 1180—1185 роках заснував на Донці ряд городищ, серед яких було і «Змієве городище», і «Донське», і «Карачівське»... Сторожові укріплення зафіксовані й у 1627 році в «Книзі Большому Чертєжу». В 1640 році Кіндратій Сулима із загоном відважних придніпровських козаків сміливо напав на татар, які блукали уздовж річок Мжі та Мерлі, розбивши їх і захопивши багатьох у полон (в тому числі й хана Аксака), а решту погнав у Донські степи. Саме до цього історичного періоду відноситься заснування Покотилівки...

Завершивши славну справу, Кіндратій Сулима звів сторожову фортецю на річках Мжа і Уди, постійно укріплював їх. Ці фортеці входили до передових сторожових козацьких рубежів і були одними із найпотужніших укріплень Слобожанщини.

Вже тоді в козацьких фортецях існували церкви з характерними і традиційними назвами: Покровська, Троїцька, Успенська, Петропавлівська. Немає ніяких сумнівів у тому, що козацька дружина (ймовірно легендарного козака Покотила), заснувавши укріплені городища на територіях нинішньої Карачівки і Покотилівки, обов'язково мала б звести тут і невеликі козацькі церкви. Здебільшого такі церкви були зроблені з дерева, а тому часто страждали від пожеж.

— Перша згадка про найстаріший дерев'яний храм (Троїцький) відноситься до1629 року, коли розповідається про зведення дерев'яних козацьких культових споруд в Змійові, Мерефі, Безлюдівці й Покотилівці... Покотилівка, так само як і Мерефа, завжди вважалася поселенням козацької звитяги, — розповідає відомий краєзнавець і дослідник козацької історії Слобожанщини Анатолій Саяний. — Більше того, є точні відомості про тісну взаємодію кошового отамана Івана Сірка з ватажками сусідніх козацьких загонів. Центром козацького руху був Миколаївський монастир, зведений неподалік Змійова та подібний монастир поблизу Озерян. Саме сюди втікали запорізькі козаки, після руйнації російською імператрицею Запорізької Січі. Козаки стійко оборонялися, та сили були не рівними — декого вбили, хтось потрапив у полон, а багато козаків подалися за Дунай та на Дон, де спробували заснувати свої поселення.

Війська цариці Катерини, що прийшли на «зачистку» козацьких поселень, просто руйнували і спалювали їхні укріплення, садиби і культові споруди. У Покотилівці, очевидно, храм так і не відновили, на відміну від Мерефи, Змійова, Озерян та інших населених пунктів, де відбудували в камені старі православні культові споруди, але вже без козацьких засад.

Як би там не було, але у селищі Покотилівка класичний православний храм із цегли звели лише в 2007 році. Як будь-яка церква з глибоким корінням, Свято-Троїцька церква має свої святині. Перш за все, це Ікони Божої Матері («Скоропослушниця» та «Афонського письма»), а також святі мощі священномученика Климента, папи Римського; протопопа Лаврентія Чернігівського та протопопів Іова і Амфілохія Почаївського.

Прихожани, місцеві жителі та гості Покотилівки надзвичайно люблять і шанують свій Свято-Троїцький храм, який став справжньою духовною перлиною усього Передмістя.

ТРИБУНА трудящих
Видавець:
редакція газети «Трибуна трудящих»
Наш сайт:
http://www.tribune.kharkov.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію
ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники:
Харківська районна рада,
Харківська районна державна адміністрація
Офіційний сайт ХРДА:
http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції:
61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. **Тел./факс** 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 2-416
Тираж план. **10709** примірників.
Передплатний індекс
61805